

Sygn. akt: I C 61/21 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Hanna Woźniak
Protokolant:	Sekretarz Jacek Kutta

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2021 r. w Wąbrzeźnie

sprawy z powództwa (...) **w W.**

przeciwko S. K. (1), Z. B.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda na rzecz Z. B. kwotę 917 (dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia Hanna Woźniak

Sygn. akt I C 61/21 upr

UZASADNIENIE

W pozwie z 28.11.2018 (...) w W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego S. K. (2) kwoty 2.810,88 zł oraz zwrotu kosztów procesu (k.3-6).

W sprzeciwie od wydanego w (...) nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu (k.10-11).

Po przekazaniu sprawy do SR w Wąbrzeźnie, w toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska (k.30-32, k.117-118, k.120-121, k.133-134).

W toku procesu pozwany zmarł, a miejsce strony pozwanej zajęli jego spadkobiercy Z. B. i S. K. (1).

Sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) o godz. (...) na drodze gminnej w Ł., kierujący pojazdem marki O. (...) o nr rej. (...) K. K., w celu uniknięcia zderzenia z psem, który wtargnął na drogę wybiegając z terenu posesji nr (...) należącej do S. K. (2), uderzył w ogrodzenie tej posesji, w wyniku czego uszkodzeniu w pojeździe uległ przedni zderzak, przedni lewy błotnik, przedni lewy reflektor we wskazanym pojeździe. S. K. (2) został ukarany przez policję mandatem karnym za

popelnienie wykroczenia z art. 77 kw, który to mandat przyjął. S. K. (2) był podatnikiem podatku rolnego od gruntów stanowiących gospodarstwo rolne, ale w dacie powstania szkody nie posiadał rolniczego ubezpieczenia OC. W toku przeprowadzonego przez (...) postępowania likwidacyjnego dokonano kalkulacji naprawy pojazdu O. (...) o nr rej. (...) na kwotę 2.810,88 zł, którą powód następnie wypłacił poszkodowanemu. Pismem z 23.06.2016 powód wezwał pozwanego do zapłaty w terminie 30 dni kwoty 2,810,88 zł.

Dowody:

- **częściowo notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym (k.45);**
- **częściowo zaświadczenie KPP nr(...) (k.46);**
- **pismo (...) S.A. (k.48);**
- **kalkulacja naprawy (k.52-56);**
- **decyzja o przyznaniu odszkodowania (k.50);**
- **potwierdzenie wypłaty odszkodowania (k.57);**
- **pismo powoda z potwierdzeniem odbioru (k.58-59).**

S. K. (2) posiadał psa, którego trzymał uwiązane w obejściu, natomiast pies, który w dniu zdarzenia wybiegł na drogę z terenu posesji nr (...) w Ł. był bezpańskim mieszkańcem, który przemieszczał się przez wiele miesięcy po całej okolicy.

Dowody:

- **zeznania świadka S. M. (protokół rozprawy z 22.07.2021, czas zapisu: od 00:04:08);**
- **zeznania pozwanej Z. B. (protokół rozprawy z 22.07.2021, czas zapisu: od 00:12:04).**

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Powód dochodził roszczenia na podstawie art. 110 ust. 1 z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2003.124.1152 z późn. zm.), powołując się na dokonanie wypłaty świadczenia na rzecz poszkodowanego za szkodę wynikającą z braku właściwego nadzoru nad psem wchodzącym w skład nieubezpieczonego w zakresie OC rolników gospodarstwa rolnego należącego do spadkodawcy pozwanych, powstałą na skutek zdarzenia drogowego zaistniałego w dniu (...) w Ł.

Bezspornym w niniejszej sprawie były okoliczności w jakich doszło do zdarzenia w pobliżu zabudowań pozwanego. Zdarzenie polegało na tym, że pies wybiegł na drogę, wprost przed nadjeżdżający pojazd marki O. (...) o nr rej. (...) kierowany przez K. K., który w celu uniknięcia zderzenia ze zwierzęciem, zjechał w bok i uderzył w płot posesji. Z notatki informacyjnej oraz zaświadczenia KPP w W. wynikało, iż funkcjonariusze ustalili, że właścicielem psa, który wbiegł na drogę jest S. K. (2) i ukarali go mandatem karnym, który został przyjęty.

Stosownie do art. 11 k.p.c., w postępowaniu cywilnym sąd jest związany jedynie ustaleniami wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego, co do popelnienia przestępstwa. Tym samym nie jest dla sądu wiążąca okoliczność ukarania kogokolwiek mandatem karnym. Mandat stanowi jedno z rozstrzygnięć, jakie zapadają w postępowaniach prowadzonych zgodnie z procedurą wykroczeniową. Nakładanie grzywny w drodze mandatu karnego nie jest jednak orzekaniem co do winy i kary, gdyż organem powołanym do orzekania w sprawach o wykroczenia jest sąd. Z faktu, że S. K. (2) przyjął mandat karny nie można było zatem wywodzić, że był on niewątpliwym sprawcą

wykroczenia. Przyjęcie mandatu karnego nie musi wiązać się z akceptacją winy, może wynikać z różnych przyczyn, typu stres, emocje, czy choćby chęć uniknięcia postępowania sądowego w sprawie o wykroczenie.

Poza wskazanymi dokumentami policyjnymi, brak jest innych dowodów pozwalających na ustalenie, kto był właścicielem tego psa, kto i gdzie go trzymał przed zdarzeniem i kto nim się posługiwał. W sprzeciwie od wydanego w (...) nakazu zapłaty S. K. (2) stanowczo zaprzeczał, aby pies, który spowodował szkodę należał do niego, podobnie, podobnie, jak to czynił jeszcze na etapie przedprocesowym. Sąd nie zdołał przesłuchać pozwanego i ustalić m.in. dlaczego przyjął on mandat, albowiem zmarł on w toku postępowania, a jego miejsce procesowe zajęły Z. B. i S. K. (1). Złożone przez pozwaną Z. B. zeznania wskazywały, iż jej brat S. K. (2) miał tylko jednego psa, którego trzymał przywiązanego w obejściu, natomiast w trakcie rozmowy z policjantem po zdarzeniu był bardzo wzburzony. Okoliczności te potwierdził świadek K. M., który zeznał, iż pies, który w dniu (...) wybiegł na drogę był znanym mu z widzenia bezpańskim mieszkańcem, który tylko kręcił się w okolicy przez dłuższy czas. Świadek wyraził także zdziwienie, iż S. K. (2) przyjął mandat. Zeznania tego świadka oraz pozwanej Sąd uznał za wiarygodne, ponieważ były spójne i logiczne.

Mając powyższe na względzie, Sąd uznał, iż brak jest dostatecznych dowodów wskazujących na to, że osobą odpowiedzialną za szkodę był S. K. (2). Zgodnie z art. 431 § 1 k.c., za szkodę wyrządzoną przez zwierzę odpowiada ten kto zwierzę chowa albo się nim posługuje. W wypadku sporu w tym zakresie, ciężar dowodu spoczywa na tym kto twierdzi, iż osobą, która zwierzę chowała lub się nim posługiwała był pierwotny pozwany. W ocenie Sądu notatka policyjna oraz wystawione zaświadczenie nie są wystarczającymi dowodami na dokonanie ustalenia, iż właścicielem psa, który wybiegł na drogę był S. K. (2), tym bardziej, że z wiarygodnej relacji świadka wynikało, że był to pies bezpański.

W tych warunkach Sąd przyjął, że S. (...) nie chował tego psa, ani się nim nie posługiwał, a zatem brak jest podstaw do przypisania mu odpowiedzialności za szkodę z 24.11.2015 w Ł.. Dlatego żądanie powoda Sąd oddalił w pkt 1 wyroku.

O kosztach procesu w pkt 2 wyroku postanowiono po myśli art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., kierując się zasadami odpowiedzialności finansowej strony przegrywającej za wynik postępowania oraz rozstrzygnięcia o kosztach w orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji. Pozwane wygrały proces w całości, dlatego powód jest zobowiązany do zwrotu na ich rzecz kosztów procesu. Zasądzona z tego tytułu na rzecz Z. B. kwota 917 zł obejmuje: 900 zł wynagrodzenia radcy prawnego w stawce minimalnej oraz 17 zł opłaty skarbowej od czynności złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa.

Sędzia

Hanna Woźniak

(...) (...) (...) (...) (...) (...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...)

3. (...)

W., 16.08.2021

SSR Hanna Woźniak